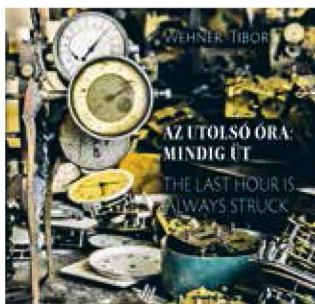

KÖNYV + ELPUSZTÍTHATATLAN

Ifjabb Szlávics László albuma – Wehner Tibor: Az utolsó óra: mindig üt

Óraszobroknak, óraplasztikáknak nevezi ifjabb Szlávics László legújabb munkáit a róluk szóló műves, szerzetteli műgonddal tervezett album kísérő tanulmányában Wehner Tibor. A művészettörténész eszéje a „megfoghatatlan időt” járja körül. A végkövetkeztetést azonban – vajon sikerült-e az egy híján félszáz óra-műnek a lehetetlen: az időnek, ha nem is a megállítása, de a megfogása, a kimerevítése – az olvasóra bízta. Az pedig határozott igennel felel. Azonos nevű és mesterségű édesapja, legfőbb mestere nyomán az ifj. előnevű Szlávics elméje és keze (valamint bolhapiacjáró gyűjtőszervevénye) esztendő óta az idő s az azt tárgyiasító – kizárólag felhúzható – órák körül jár. Kvarc, kristály kizárva. Alkotásai a kvietált vekkerek, kar-, zseb-, fali-, s tán még toronyórák százaiból, ha nem ezreiből (illetve ezek maradványaiból) állnak,

épülnek vagy lendülnek újfajta mozgásba. A szűkszavú művész azonban az első pillantásra is rabul ejtő óralátomásaihoz minduntalan kiköveteli a tárlatlátogató, s főleg az albumlátogató drága idejét. Vajon miért, hogy a Sötét óra című, egykoron falon függő szerkezet a számlapjától megfosztva is „mutató” marad? Vajon a Nemzetudatkalibráló és a Nemzetudatgenerátor egymást kizáró vagy egymást feltételező szerkentyűk? – medítál a kompozíciókat tüzetesen szemügyre vevő. S a választ – talán a két rozsdás vastömb közé préselődő óraroncsokból álló „Under Pressure” című 2016-os szobrot is felépítő művésszel együtt – a pusztító idő elpusztíthatatlanságában véli megelni.

PAUKER

KÖNYV + A PUBLICISZTIKA KÖLTÉSZETE

Ady megmondja – Válogatás Ady Endre publicisztikáiból

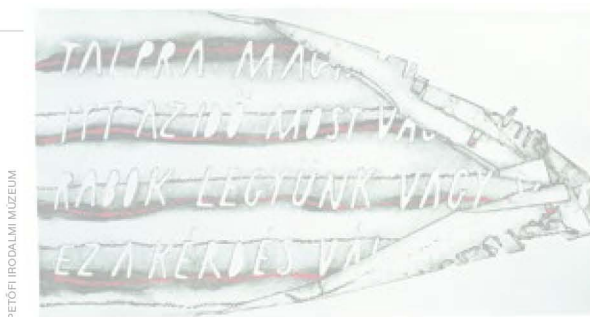
Király Levente időtlenítő breviáriumot szerkesztett Ady Endre publicisztikájából. A korhoz kötött konkrétumok közül kiemelte a kortalan lényegét – legalábbis az előző ilyen szándékra utal. Nem biztos, hogy az eredmény a szándéknak teljesen megfelel, de biztos, hogy a kortalanító sűrítésnek értékes eredménye van. Nyilvánvalóvá válik, hogy Ady publicisztikája művészetként áll meg az időben. Pontosabban az áll meg belőle, ami az írásművészet erejével bír. Az árnyaló elemzés, történeti, szociológiai szaktudás, elméleti koherencia szempontjait tekintve Ady publicisztikája gyarló. Ítéletei végletesek és ellentmondásosak, Keletről, Nyugatról, szocializmusról, haladás és pusztulás kilátásairól hol így, hol úgy vélekedik. A születésszám csökkenésének okait félreismeri, a kivándorlást a magyarságot sújtó átkok között emlegeti, holott nem magyar honfitársait érintette erősebben. Amilyen szenvedélyel szakít a nacionalizmussal, éppoly szenvedéllyel űzi annak tartozékát, a nemzetkarakterológiát, s mindennekfélőbb népek és osztályok kollektív szubjektumára vezeti vissza ezer bajunk. Másképp kell őt ma olvasni, más szinten aktuális. Élt egy nagy és többoldalú reakcionárius offenzíva szörnyű nyomása alatt, amikor minden folytathatatlan volt és tragédiába vezetett, amit hatalmas erővel folytatni igyekeztek, amikor a távlatos értelemre éppoly csekély volt a kereslet, mint amilyen nagy a szükség, amikor letaglózóan érvényesült Shakespeare tapasztalata: „Az érdem itt koldusnak született, s hitvány semmiségre pompa vár.” Ezt a történelem különböző szintjein, különbözőképp visszatérő állapotot jeleníti meg hatalmas erővel, nem publicisztikai, hanem művészi erővel Ady szövegei. A költő vezette a publicista tollát.

CORVINA

TÁRLAT + NYOMHAGYÁS-NYOMTATÁS

Maurer Dóra grafikái

A kortárs magyar képzőművészet egyik legfontosabb alkotója egykori alma materébe tért vissza grafikai munkáival; oda, ahol 1961-ben képgrafika szakon végzett, s ahol a diplomamunkájaként készült, a mostani kiállításon is látható rézkarcsorozatot a bírálóbizottság a művek túlságosan modern látásmódjára hivatkozva annak ellenére sem fogadta el, hogy elismerte a végzős hallgató rendkívüli technikai felkészültségét. Maurer később tanárként, professzorként térhetett vissza az időközben egyetemi rangra emelt Képzőművészeti Főiskolára, ahol a Doktori Tanács tagjaként ma is aktív. A képgrafikákon keresztül a művész

PETŐFI IRODALMI MÚZEUM

olyan kérdéseket vizsgál, amelyek később, médiumokon átívelően, az egész életmű alapvető gondolataivá váltak: a nyomhagyást mint elemi képkalkotást, a képet mint egy akciófolyamat dokumentumát, a képi összetevők előre kiszámítható és nem kiszámítható mozgását, a képi szekvenciák reverzibilis és nem visszafordítható struktúráját,

az eredeti és a másolat viszonyát, a szabály és a véletlen kölcsönhatását. Maurer nevéhez olyan fogalmak kötődnek, mint az egymást követő mozgásfázisokat rögzítő „folyamatgrafika” vagy a művészi akciókat dokumentáló „akciógrafika”. Igazi művészettörténeti kalandozás a kiállítás, ami felvillantja az ötvenes évek realizmusából már főiskolásként is kitörő művész útját a kezdetektől a hatvanas évek szürrealista képi világán keresztül az egy évtizeddel későbbi konceptuális grafikáig.

MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYETEM,
DECEMBER 3-ÁIG